

IDŐVÉGI PÉLDÁZATOK

Varga István előben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.06.04.

Most rátérnénk az Igére, folytatni fogom Jézus példázatait. A mai üzenet címének azt adtam, hogy: *Idővégi példázatok*. Nagyon-nagyon jól ismert rész a Máté evangélium 24–25. része, amelyben Jézus példázatot mond el. Ott beszél a végidőkről, illetve a Lukács 21. és a Máté 13-ban, illetve a 25. fejezetben olvasunk Jézus tanításáról. A tanítása végén elmond Jézus három példabeszédet, és még közben is elmond egyet a fügefáról. Ezeket fogjuk megnézni.

Tehát nem az utolsó időkről szól a tanítás ma, hanem a példabeszédeket fogjuk megnézni, hogy miről szól a példabeszéd. Már többször is említettem, hogy a példabeszéd az egy képes beszéd. Tehát annak idején nem voltak nagyon szemléltető eszközök, sem fényképezőgép, sem videók, hangfelvételek sem voltak, ezért abban a korban nagyon szívesen szemléltették példázattal a dolgokat.

Jézus ezt nagyon sokszor teszi, olyan eszközöket használt ehhez, mint a búza meg a konkoly, meg olyan eszközöket, amit mindenki ismert, és nagyon-nagyon jól be tudtak azonosítani. És a példabeszédeket az Úr általában vagy egy tanításhoz használta, vagy előtte, vagy utána, ez példabeszédeként változott. Azt, hogy elmondta a példabeszédet, mindig volt egy apropója, hogy miért tette ezt, és most ezt fogjuk megnézni a Máté evangélium 24. részében.

De még az előzményekről szeretnék néhány szót beszélni, hogy mi előzte meg azt, hogy Jézus beszéljen az utolsó időkről, milyen események, illetve, hogy miért és hogyan mondja el ezt a két-három példázatot, vagy pontosabban a negyediket is. Az apropó ott kezdődik, hogy a 23. fejezet 33-as igeversében Jézusnak van egy-két keresetlen szava a farizeusokhoz. Nem valami kedves velük éppen, de nagyon nyílt és egyenes és lényegre törő is. Így kezdi, hogy:

Máté 23,33. 38–39.

33. Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképpen kerülitek ki a gyehennának büntetését?

Itt éppen a farizeusokkal társalog, hogy nem éppen az üdvösség útján haladnak. Jézusnak volt némi összetűzése a farizeusokkal korábban is, és nyilván a tanítványok fűltanúi ennek az egésznek. A 38-as verset olvasnám, a 23,38-at, Jézus itt azt mondja nekik:

38. Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok.

39. Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, míg nem ezt mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében!

Jézus bejelenti azt, hogy Ő el fog menni, és bizony a képmutató zsidók ítélet alá fognak kerülni, mert nem ismerték fel az időt, nem ismerték fel Isten meglátogatásának az idejét. És akkor a 24. rész első igeverse adja igazából az okot majd, hogy később Jézus elmondja ezt a három példabeszédet. Azt mondja:

Máté 24,1-2.

1. És kijövén Jézus a templomból, tovább méne; és hozzá menének az Ő tanítványai, hogy mutogassák néki a templom épületeit.

Nagyon büszkék voltak a templomukra. Tehát ez a második templom, vagy valakik harmadik templomnak is nevezik ezt a templomot. Heródes építtette újjá, aki Kr. e. 37–4-ig élt (pontosabban „uralkodott”). Egy nagyon kegyetlen uralkodó volt, még Augustusz is azt mondta, hogy jobb Heródes disznajának lenni, mint a gyermekének. A családját kiirtotta, és nem véletlenül van róla leírva csomó gyermekgyilkosság.

Viszont ami pozitívát lehet róla mondani az, hogy gazdaságilag igen fejlesztette Izráelt, és igyekezett kedvezni a zsidó népnek a tekintetben, hogy újjáépíttette a templomot. Csakhogy nem olyan volt, mint Salamon korában, hogy fénylett a templom. Megépítette a pogányok

udvarát. Gondoljatok bele, hogy amikor feljöttek imádkozni akár pünkösdkor, akár húsvétkor, vagy akár máskor, akkor Jeruzsálem lakossága megtízszereződött. Most gondoljatok bele, hogy mondjuk, Budapestnek a lakossága mondjuk, megtízszereződne, hogyan tudnánk közlekedni? Tehát ő azért kiépítette elég szépen az infrastruktúrát, és nagyon büszkék voltak erre a templomra. A zsidó vallás mi köré csoportosult?

A zsidóknak az identitását három dolog határozta meg, egyrészt a királyság – majd erről mindjárt fogok beszélni –, másrészt a város, és harmadrészt a templom. Ha ez a három megvan, akkor rendben van a zsidók körül minden. És nagyon büszkék voltak a templomra, hiszen ez volt úgymond az ő istentiszteleti központjuk. Isten közöttük lakozott a templomban, bár ekkor már nem, mert amikor Jézus feltámadt a halálból, pontosabban, amikor megfeszítették, és azt mondta, hogy „Elvégeztetett”, akkor a templom kárpitja kettészakadt, és Isten Szelleme kijött a templomból, ezzel is jelezvén azt, hogy egy új korszak kezdődik.

A törvény korszaka, az áldozatok korszaka lezárult, és a kegyelem ajtaja nyitott meg azzal, hogy kettészakadt a kárpit. Már nemcsak a főpap mehetett be Isten jelenlétébe, hanem odamehettek a hívők is. De ettől fogva a vallási hagyományok tovább éltek, benne éltek ezer évig, amíg Jézus eljött. Salamon, illetve Dávid király úgy 1000-ben Kr. e. koronáztatott meg, és ezer évig ebben éltek.

Túl vannak már a babiloni fogságon is, úgyhogy szabadok, a templom felépült már előtte. Kr. e. 520-ban felszentelték a zorobábeli templomot, és ugye élték a vallásos életüket. Annyira benne éltek a zsidó vallásban, a zsidó hagyományokban, hogy nehezen tudtak ettől elszakadni, és nagyon büszkék voltak a templomukra. És itt Jézus állít egy nagyon fontos dolgot, azt mondja:

2. Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok-e mindezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, mely le nem romboltatik.

Nem tudom, hogy milyen sokként érhetette ez ott a tanítványokat, de arra mindenképpen elegendő volt Jézusnak ezek a szavai, hogy újabb kérdéseket intézzenek Hozzá. Majd onnan elmentek, felmentek az Olajfák hegyére, és hogyha már jártatok ott, akkor láthattátok, hogy nagyon jól be lehet látni Jeruzsálemet. Olvassuk tovább:

Máté 24,3–8.

3. Mikor pedig az Olajfák hegyén ül vala, hozzá mentek a tanítványok magukban mondván: Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek? És micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének?

Tehát miről beszél Jézus? Arról, hogy a jeruzsálemi templomot le fogják rombolni. És azt kérdezték, hogy „mikor lesznek meg ezek? És micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének?” Tehát kettő kérdést tesznek fel itt Jézusnak. Mielőtt még tovább mennék, itt szeretném leszögezni, hogy a Máté evangélium 24-es és a 25-ös fejezetének az elragadtatáshoz az égvilágon semmi köze nincs.

Nagyon figyeljük meg, amikor olvassuk az Evangéliumot, hogy mi volt a kérdés és Jézus mire válaszolt! Nem szükséges allegorizálni Jézus szavait, főleg nem a példázatokat, a példabeszédeket, és hozzátenni olyan dolgokat, ami egyáltalán nincsen benne Jézus üzenetében, és ez az a rész, ami nagyon vitatott rész. Nem az utolsó időkről fogok ma tanítani, de nem tudom elkerülni, hogy egy-két dolgot meg ne nézzünk. Még egyszer a kérdést, kettő kérdést tesznek itt föl a tanítványok, hogy mikor lesznek meg ezek? Mikor rombolják le a templomot?

Tehát itt a jeruzsálemi templomról volt szó. Milyen jele lesz ennek? Mik lesznek az előjelei a templom lerombolásának, „és a te eljövetelednek, és a világ végének?” Ez a világ vége, ez annak az időkorszaknak a végét jelenti, amikor lezárul a kegyelem korszaka, illetve a legeslegvégén pedig fog jönni az ítélet és fog jönni az utolsó ítélet Isten részéről. Erre kérdeznek rá a tanítványok, és itt Jézus elmond egy-két dolgot.

De még mielőtt tovább mennék, ugyanezek a kérdések elhangzanak a Márk 13-ban, és a Lukács 21-ben, de ott nem kérdeztek rá az idők végére, legalábbis Lukács és Márk ezt nem rögzíti. Talán nem tartotta annyira fontosnak, de a lényeg az, hogy itt rögzítve van. A lényeg az, hogy ez a három bibliai szakasz az Evangéliumokban erről szól. Jézus idővégi tanításai, és itt az első részben, a Mátéban, nem is annyira beszél a templomnak a lerombolásáról, illetve mind a kettőről egyszerre beszél.

Tehát igazán nehéz azt megállapítani, hogy éppen a templom felépítéséről, vagy a nagy megpróbáltatásoknak az idejéről szól, vagy a templom lerombolása előtti megpróbáltatásokról. Egy dolog biztos: hogy mind a két esemény előtt az akkori hívőknek komoly kihívásaik lesznek, komoly megpróbáltatások lesznek ezalatt az idő alatt, és főleg, amikor el fog jönni az Úr napja. Tehát az Úr ítéletének a napja a pogányokra, a minden népekre is, és minden nemzetekre. Előtte még igen komoly megpróbáltatások, lesznek.

Egy dolgot már most szeretnék leszögezni, hogy nem vagyunk a megpróbáltatásoknak az idejében, majd erről Jézus hadd beszéljen inkább, Ő sokkal hitelesebb, minthogy ezt én így elmondjam nektek. Akkor most nézzük a Máté 24,4-től:

4. És Jézus felelvén, monda nékik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket,

5. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhíttetnek.

6. Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljete; mert mindezeknek meg kell lenniük. De ez itt még nem a vég.

7. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és dőghalálok és földindulások mindenfelé.

8. Mindez pedig a sok nyomorúságnak kezdete.

Hát most itt elég nehéz eldönteni azt, hogy Jézus a templom lerombolása előtti időkről beszél, vagy a nagy nyomorúságnak az idejéről, mert mind a kettőre igaz. Mind a kettőről! Két kérdés van, és mind a két kérdést érinti Jézust. Nézzünk meg egy-két dolgot! „Sokan jönnek majd az én nevemben.” Tehát itt a hamis próféták, a hamis krisztusok elő fognak keveredni, és elő fognak jönni.

Föl is írtam néhányat! Ismeritek ti is a Simon mágust, aki szintén ilyen messiás jelölt, aki a Szent Szellemet meg akarta venni pénzért. Pénzért akart hozzájutni Isten Szellemének az erejéhez. Ezt hívják egyébként szimónáinak mind a mai napig. Előfordult a középkorban, hogy a papi meg a püspöki hivatalokat megvásárolták. Tehát voltak a történelemnek ilyen sötét korszakai. Tehát Simon mágusról van szó.

Akkor Teudásról is beszélnek. Teudás szintén egy hamis messiás jelölt volt, még Josephus Flavius is írt róla, és azt állította, hogy csodatevő képességekkel bír, hogy képes szétválasztani a Jordán folyót. Tehát hamis mese. Nagyon sok ilyen volt egyébként, csak úgy néhányat említenék. Menahem ben Juda, ő az első zsidó-római háború idején szintén egy próféta jelölt volt. Amikor Vespasianus Titusz, aki később császár is lett, Vespánics császárnak a fia. Két fia volt, a másik Domitianus. Mind a kettő érintett a Biblia szempontjából. Titusz később aztán császár lett, nem sokáig, és aztán Domitianust követte. Ez már abban az időben volt, amikor Jánost Patmosz szigetén elzárták, illetve raboskodott.

Visszatérve a történethez, voltak a templom lerombolása előtt hamis Krisztusok? Persze, hogy voltak. Mit olvasunk a Jelenések könyvében? Ott szintén erről lesz szó, hogy jönnek majd a hamis tanítók, jönnek az idő vége előtt a hamis próféták, ugyanúgy. Mind a két idő-korszakra igazak ezek a jelenségek, a hamis tanítások. Voltak-e háborúk az elmúlt idők alatt? Persze. Voltak-e földrengések? Hogyne lettek volna földrengések. Mindezek a jelenségek megvannak, illetve nyilván meglesznek az Úr eljövetele előtt is.

Itt a templom lerombolásáról van szó. És mi történt? Valóban úgy történt, ahogy Jézus mondta, 70-ben Titusz lerombolta a jeruzsálemi templomot, és ezzel gyakorlatilag végérvényesen véget ért. Az áldozatokat már addig sem fogadta el az Úr, hiszen Isten Szellemé már

nem lakott a templomban. Végérvényesen lezárult az ószövetségnek és a törvény korszaka. Ez már Jézus halálával és feltámadásával megtörtént, de így minden zsidó úgymond azonosulhatott azzal a ténnyel, hogy igenis a templom leromboltatott.

És itt a következő részben, a 8. fejezetben pedig Jézus beszél a nagy nyomorúság idejéről, „sok nyomorúságnak a kezdete.” Ugyanezt megtaláljuk a Jelenések 6. rész 4. és a 7. igéversében is. Tehát ez már nem a gyülekezetről szól, mert ha a Jelenések könyvét megnézzük, a 4. fejezettől már a mennyben játszódnak az események. Már a gyülekezet nincs a földön, már a gyülekezet elragadtatott.

Tehát ez a szakasz abszolút nem szól a keresztyényekről, abszolút nem szól a mai gyülekezetről, mert amikor Jézus az utolsó időknek erről a részéről beszél, a gyülekezet már rég a mennyben van Jézussal. Tehát semmiképpen ne hozzátok semmilyen összefüggésbe az elragadtatással a 24. és a 25. fejezetet. Nézzetek utána, olvasgassátok, ízlelgessétek az Igét, gondolkodjatok rajta, vessétek össze más igehelyekkel is. Az elragadtatás a nagy nyomorúság előtt már meg fog történni. És itt Jézus arról beszél, hogy mindez a nagy nyomorúság egy kezdete.

Máté 24,9.

9. Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.

A Jelenések 6-ban olvasunk erről. De megtörtént ez a jeruzsálemi templom lerombolása után? Történnék ezek a mai időkben? Most még itt folyik a prédikáció, valahol valószínű, hogy keresztyényeket ölnek meg és gyilkolnak le, üldözik őket a hitükért. És ez így volt a történelem folyamán végig. Tehát végig üldözések és üldözések és üldözések, és háborúk és földrengések, és lehetne sorolni, de ez nem a nagy nyomorúság még mindig.

És ugyanez meglesz akkor, amikor az ítélet poharai kitöltetnek a földre. Ugyanezek lesznek. De Jézus majd különbséget tesz a két dolog között, aközött, ami ma történik, meg és ami, akkor fog történni, de mindjárt eljutunk odaig. Akkor és akkor, tehát Jézus előre mutat. Sokan megbotránkoznak, elárulják egymást, gyűlölik egymást, szintén ugyanúgy erről olvasunk a Jelenések 6,9-ben.

Máté 24,11–13.

11. És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhitetnek.

Vannak ezek napjainkban? Voltak ezek Krisztus feltámadása után is? Igen, de ugyanúgy lesznek akkor is. Tehát az ördög az nem változik meg. Az ördög az ugyanolyan tolvaj, csaló, hazug, mint volt. Azt írja az Írás a 12-es versben:

12. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.

Ezek jelen vannak napjainkban is, akkor is ugyanúgy jelen lesznek. Nézzük a következőt:

13. De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.

Tehát Jézus beszél egy olyan időszakról, hogy igenis, rendben van az, hogy a hívőknek mindig lesznek kihívásaik. Mindig lesznek olyan helyzetek, olyan időszakok, olyan időkorszakok, amikor bizony meg kell állni. Lesznek olyan természeti jelenségek is, amik nem kívánt jelenségek, de mindezek megtörténnének. De, aki nem fordul el Istentől, aki behívja Jézust a szívébe, az élete Urává teszi, amíg nyitva van a kegyelem ajtaja, akkor mindenképpen üdvözülni fog.

Ez a fizikai testünk előbb-utóbb mindenféle szinten meg fog semmisülni. A legvége ez lesz, mert ez a test és vér nem örökölheti Isten országát. De sokkal fontosabb dolog az, amit Jézus mondott, hogy megálljunk akkor is, amikor jönnek a nehézségek. Akkor is, amikor jönnek a próbák, akkor is, amikor jönnek a természeti katasztrófák. Akkor nem a miért, meg hogyan a kérdés, hanem az, hogy örüljünk és boldogok legyünk, hogy nekünk üdvösségünk van. Hogy mi megismertük az Urat, hogy mi benne vagyunk, akár élünk, akár halunk, az Úrúi vagyunk. És az egészek itt ez a lényege.

Isten országának ez az Evangéliuma hirdettetik majd az egész világon bizonyságul minden népnek, és akkor jön el a vég. Ezt Jézus mikor mondta? Amikor egyedül maradt. Nem sokkal rá, hogy elmondta ezt a történetet, egyedül maradt a kereszten. Alig voltak körülötte néhányan akkor, és azt mondta, hogy az egész világon az Evangélium fog hirdettetni. Micsoda prófécia ez!? Hirdettetik már most az egész világon az Evangélium? Igen, igen. Egy gombnyomással minden hír eljut az egész világra a mai technikának köszönhetően, igen-igen.

De, amikor a gyülekezet már nem lesz itt a Földön, akkor miért van szükség arra a száznegyvennégyezerre, akit majd Jézus fog küldeni? Pontosan azért, mert mi, hívó keresztények, már ott vagyunk az Úrral. És a visszajövetelénél mindenképpen együtt leszünk Vele. Ez itt a lényeg. És akkor itt a 15-ös versben azt olvassuk, ami egy nagyon fontos rész.

Máté 24,15.

15. Mikor azért látjátok majd, hogy a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólót, ott áll a szent helyen; aki olvassa, értse meg:

Na, most mi a helyzet? Hát nincs templom. Hát hol lesz a pusztító utálatosság? Hogy ül be a templomba? Beült egyszer, amikor a szeleukid király, Antiokhosz Epifanész megszenteltetette a templomot, és beült oda. Ebből lett a makkabeus felkelés, de hát ez már régen volt. Jézus nem visszafele mutat, hanem előre. Nincs templom.

Hát akkor majd lenni kell templomnak. Valamikor föl kell, hogy épüljön a templom. De hát nincs hova beüljön a pusztító utálatosság. Tehát mit jelent az, hogy még a nagy nyomorúságnak nincs itt az ideje? Ezek még mind csak az előképei és az előjelei. Nem akarok részletesen ebbe most belemenni. Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyre, satöbbi, satöbbi, de a 21-es igeverset olvassuk el.

Máté 24,21.

21. Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.

Valakik azt mondják, mert jött valami influenzajárvány meg náthás vírus, meg náthás csirkejárvány, meg mit tudom én, milyen járványok voltak még. Sok minden volt egyébként, sok minden csapás érte a népet, és sok borzalom, két világháborút meg kellett élnünk, már akik megélték. És azt mondja el Jézus, hogy amilyen lesz az a két év. A Dániel hetedik esztendejéről van szó, olyan nem volt soha, sem a világ kezdetén, sem azután soha nem lesz. Tehát ez egy nagyon fontos állítása Jézusnak.

Tehát, amikor valaki arról beszél, hogy benne vagyunk a nagy nyomorúságban, meg gyűjtenünk kell, hogy éhen ne haljunk, össze kell szedni a konzerveket és bunkert kell ásni, akkor egy olyan vallásos ostobaságról van szó, aki nem hiszi el Jézus beszédét.

Ez még nem a nagy nyomorúság időszaka. Bár nyomorgattatunk sok mindenben, sok mindennel meg kell küzdenünk, amit Jézus mondott. Aztán hamis Krisztusok támadnak, ha valaki ezt mondja, akkor ne higgyetek neki. Itt végül is leírja az utolsó időknek a részét. Most nem erről szól a tanítás.

Mikor lesznek ezek? Ne felejtjük el, hogy mi volt az alapkérdés: Mikor rombolják le a templomot? Mi lesz a jele a Te eljövetelednek és a világkorszak végének? Ez volt a két kérdés, amire Jézus válaszolt, melyre az alábbi Igék adják meg a választ:

Máté 24,32–36.

32. A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

33. Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.

34. Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzetség, mígnem mindezek meglesznek.

35. Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.

36. Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.

Hogyan lehet az, hogy Jézus – aki ember és Isten is –, ezt nem tudja? Igen, ne felejtjük el, hogy Jézus itt a földön emberként szolgált. Tehát Jézus, mint ember ezt nem tudja. De mint Isten? Ugye a Szentháromságot – nem így van a Bibliában, hogy Szentháromság, de Isten hármassága benne van, Atya, Fiú, Szent Szellem. Isten pedig mindent tud. A Fiú voltában nem tudja ezt a napot, hogy mikor lesz meg. És akkor elmondja, hogy miképpen lesznek ezek.

Máté 24,37–40. 42. 44.

37. Amiképpen pedig a Noé napjaiban volt, akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is.

38. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába ment.

39. És nem vettek észre semmit, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is.

Ugye itt sokan szokták az elragadáshoz hasonlítani. Igen, Jézus vissza fog jönni a Gyülekezetéért, meg fog történni az elragadtatás is, nyilván a két időkorszak között. A templom lerombolása között és az Úr Jézus második visszajövetele között, és közte lesz az elragadtatás.

Akkor Jézus nem jön vissza a földre, csak a felhőig jön vissza a Gyülekezetért, és akik hívők, akik Krisztusban meghaltak, azok föltámadnak. Mi pedig, akik élünk, elváltozunk és örökké az Úrral leszünk. – így szól az Ige erről.

40. Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvételik, a másik ott hagyatik.

42. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok.

Ez nagyon sokszor benne van és nagyon hangsúlyos ebben a részben. Vigyázzatok, nem tudjátok! Na, most, hogy lehet vigyázni? Hiába vigyázunk, ha az Úr jön, akkor jön. Mit jelent az, hogy vigyázzatok? Azt, hogy őrkdjete!

Amint írva van a Habakkuk könyvében is, hogy megállok a bástyán. Tehát megállok, és őrkdök, és vigyázok az Úrnak a dolgaira. Majd itt a példabeszédek adják meg az igazi értelmét, amiről Jézus beszélt. Mindjárt eljutunk oda is.

44. Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az embernek Fia.

Látjátok, hogy Jézus hányszor elmondta, hogy nem tudjátok! Én sem tudom, csak az Atya tudja, még az angyalok sem tudják. De azért vannak itt a földön olyan emberek, akik tudják. Akik sokkal okosabbak, mint Jézus, sokkal okosabbak, mint az angyalok, sokkal okosabbak, mint maga a Fiú, aki a földön járt. De ők már tudják. Óvakodjatok ezektől az ostobaságoktól!

Sok mindent lehet erről olvasni. Majd keressetek rá a neten a „brüsszeli” királyságra, ott fogtok olvasni bolondságokat, hogy a reformáció után hova siklottak ki olyan emberek, akik nem megfelelően hasogatták Isten Igéjét. Már megvolt a király jelöltjük, megvolt, hogy ki lesz a király itt a földön, és hogy hova fog eljönni a királyság.

Csomó ilyen ostobaság volt az üdvtörténelem alatt nagyon-nagyon sokszor. Az ezredfordulón várták vissza Jézust. Akkor voltak, akik azt mondták, hogy Ő a Paraklétosz, tehát Ő a Szent Szellem. Ott volt Priscilla és nem tudom kicsoda próféta nő, akik elmondták és megmondták pontosan, hogy mikor és hova fog visszajönni az Úr, melyik városba.

Na, most ezek a mozgalmak, ezek az ostobaságok mind tova lettek. Könyveknek az ezrei vannak, amiket soha többet nem fognak kinyomtatni, mert tutira leírták, hogy mikor jön vissza az Úr. Majd a példabeszédek fognak fölvilágosítani bennünket, hogy mi itt a lényeg az egészben. Ez nem azt jelenti, hogy az Úr nem jön vissza.

Egy dolog biztos, hogy az Úr visszajön. És az is biztos, hogy a mai nappal közelebb vagyunk hozzá egy nappal. Ez az, amit biztosan tudunk, meg amit Jézus mondott. És akkor itt jön három példázat. Én mind a három példázatot fölolvasom és utána egy kicsit gondolkodunk erről.

Máté 24,45–51.

45. Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt?

46. Áldott az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ily munkában talál.

47. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt.

48. Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt;

49. És az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:

50. Megjön annak a szolganak az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja,

51. És kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott leszen sírás és fogcsikorgatás.

Tehát van egy szolga, aki hűséges és van egy szolga, aki nem hűséges. A másik példázat, na erről könyveket lehetne írni. A tíz szűz példázatáról, hogy mit jelentenek a szűzek, mit jelent az olaj, mit jelent, hogy kinek nincs olaja, meg miért nincs olaja? De nézzük meg a példabeszédet és olvassuk el, hogy miről szól ez.

Máté 25,1–12.

1. Akkor hasonlatos lesz a menny királysága ama tíz szűzhöz, akik elővén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé.

A menny királysága. Jézus itt Isten királyságáról beszél.

2. Őt pedig közülük eszes volt, és őt bolond.

3. Akik bolondok voltak, mikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat;

4. Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek az ő edényeikben.

5. Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának.

6. Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jön a vőlegény! Jöjjetek elébe!

7. Akkor felkelének mindazok a szűzek, és elkészíték az ő lámpásaikat.

8. A bolondok pedig mondanak az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.

9. Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és néktek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak

10. Mikor pedig venni járnak vala, megérkezik a vőlegény; és akik készen voltak, bemenének övele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.

11. Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! Nyisd meg minékünk!

12. Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket.

Tehát itt szó van öt bölcs szűzről, és öt bolond szűzről. Az öt bölcsnek volt olaja, az öt bolondnak nem volt olaja.

Nézzük a következő példázatot. Ezt a három példázatot Jézus mind annak megértése miatt mondta el, amit előtte elmondott a Jeruzsálemi templom pusztulásáról és az Ő visszajövetelének a jeleiről. Mindjárt megnézzük, hogyan kapcsolódnak ezek egymáshoz.

Máté 25,14–30.

14. Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akarván kelni, elhívátá az ő szolgálait, és amije volt, átadá

Ezt a Márk 13-ban is olvassuk a 34-ben.

15. És ada az egyiknek öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez képest; és azonnal útra kelt.

16. Elmentén pedig aki az öt talentumot kapta, kereskedék azokkal, és szerze más öt talentumot.

17. Azonképpen akié a kettő volt, az is más kettőt nyert.

18. Aki pedig az egyet kapta, elmentén, elásta azt a földbe, és elrejtette az ő urának pénzét.

19. Sok idő múlva pedig megjött ama szolgáknak ura, és számot vetett velük.

20. És előjövén aki az öt talentumot kapta, hozott más öt talentumot, mondván: Uram, öt talentumot adtál nekem; ímé, más öt talentumot nyertem azokon.

21. Az ő ura pedig monda néki: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.

22. Előjövén pedig az is, aki a két talentumot kapta, ezt monda: Uram, két talentumot adtál nekem; ímé, más két talentumot nyertem azokon.

23. Mondta néki az ő ura: Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.

24. Előjövén pedig az is, aki az egy talentumot kapta, ezt monda: Uram, tudtam, hogy te kemény ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová magot nem szórtál;

25. Azért félvén, elmentem és elástam a te talentumodat a földbe; ímé, megvan ami a tiéd.

26. Az ő ura pedig felelvén, monda néki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és onnan is gyűjtök, ahová magot nem szórtam;

27. El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét.

28. Vegyétek el azért tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van.

29. Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszorítottatik; akinek pedig nincs, attól az is elvételik, amije van.

30. És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre; ott leszen sírás és fogcsikorgatás.

Na, ímé, a három példázat! Hogyan jön ez a három példázat az utolsó időkhöz? Hogyan jön ez a példázat a templom lerombolásához? Ha még egyszer megnézzük, akkor ugye két dolog fontos a zsidóknak: a királyság, a város és a templom, tehát a vallás. Nyilván ugyanennek megvan a világi megfelelője is.

A világnak szintén mi a célja? Mitől forog a világ? Az, hogy ki a világ ura, kié a föld, kié a vagyon, és kinek az ideológiája uralkodik. Nem ez van ma is? Pontosan ez van. Ha ezt megnézzük, akkor ki írja a szabályokat? Ki van hatalmon? Ezek a harcok folynak folyamatosan és ezek mennek. Ki írja a törvényt?

Amikor Jézus visszajön, akkor hogyan lesz? Mi lesz a mi jövőnk? Kivel fogunk mi uralkodni? Ugyanúgy leuraltak leszünk, mint a babiloniak idején, a perzsák idején, a görögök idején, vagy éppen a rómaiak idején? Mi lesz a mi sorsunk? Mi lesz a mi jövőnk? Ezt kérdezték. Ezek nagyon fontos kérdések, és nem ok nélkül kérdezték. Ők várták Istennek a királyságát.

Itt van a két kérdés, hogy a templom vagy Isten országa? Ez a két dolog, ami a kérdések körül forgott. Mit mondott Jézus? Nem fontos egyik kérdés sem. Hanem mi van a kettő között? A várakozás. Az a fontos, hogy a kettő között mit csináltok. Mert Isten országa el fog jönni. A templomot lerombolják, semmit nem tehettek ellene, és Jézus vissza fog jönni. De nem ez a kérdés! Nem ez a fő kérdés, hogy mikor.

Ne arra helyeztétek a hangsúlyt, hogy mikor! Holnap után, jövő héten, egy év múlva, hét év múlva? Teljesen mindegy! Nem ez a lényeg, mert a legvégén mindenhogyan az Úrral leszünk. Hanem miről szólnak ezek a példázatok? Hogy mit csinálunk mi a várakozás ideje alatt. Ez a lényeg!

Nagyon sokan mondják, hogy várják vissza az Urat. Igen várjuk vissza az Urat. Én is várom vissza az Urat. Vége lesz ennek a világkorszaknak. Legbelül minden hívő várja az Urat. Itt az a kérdés, hogy ez a várakozás kit mire indít. Erről szólnak a példázatok! Néhány szempontot kiírtam magamnak.

A fügefa példázatát mondta el ott az Úr. Azt mondja, hogy amikor zöldell a levele, akkor tudjátok már, hogy közel van a nyár. A fügefa ugye nem ideges? A fügefa végzi a dolgát. A fügefa nem türelmetlen. Benne van az élet, és hogyha eljön az idő, akkor megjön a termés.

Azt mondta Jézus, hogy a fügefát figyeljétek. Tehát tudjátok, hogy igen meg vannak az időknél a jelei és igenis eltelt azóta kétezer év, és tényleg az időkorznak a végén vagyunk. De Jézus feltámadásától kezdődően az időkorzak végén vagyunk. Meddig vagyunk az időkorzak végén? Az ajtóig, amíg be nem csukódik, mind a Noé bárkáján az ajtó. A Noé bárkáján, hogyan csukták be az ajtót? Ki csukta be az ajtót? Isten csukta be az ajtót!

Ugyanez fog történni. Itt is vége lesz az időkorznak. Teljesen mindegy, hogy egy év múlva, öt év múlva, hét év múlva. A hitünket nem arra alapozzuk, hogy ez mikor fog megtörténni. Nem a mikorra! Ez nagyon nagy hiba! Nagyon sok kereszténymozgalom indult el és erre alapozta a hitét, erre alapozta az identitását, hogy a Jézus vissza fog jönni öt éven belül, egy éven belül, hét éven belül.

Ha ezen az úton jártok, akkor rossz úton jártok, letértetek a széles útra. A keskeny úton kell maradni, amit Jézus mondott. Jézus az alkalom végére jön vissza? Azt mondja, vigyázzatok és legyetek készen. De, ha még vár száz évet, mert azt akarja az Úr, hogy nagyon sokan megtérjenek. Tudom, ilyenkor nagyon sokan csóválják a fejüket, hogy az nem lehetséges. Nem tudjuk, ez a nagy igazság. Vágyakozhatunk rá.

A legtöbb prédikátornak, meg Jézus visszavárónak inkább a vágy van ott a szívében, és ez érthető, mert az enyémen ugyanúgy ott van. De ez Istent nem fogja arra indítani, hogy előbb jöjjön vissza, mint mielőtt beér a gyümölcs. Isten az időnek az ura. Isten forgatja az idő kerekét. Ő tudja, hogy mikor alkalmas az az időpont, hogy neki vissza kell jönni. Mint ahogy tudta, hogy mikor kell elküldenie az Ő Fiát, a Messiást a földre. Soha nem volt erre alkalmasabb pillanat, mint akkor.

Gondoljatok bele, hogy milyen történelmi időszak volt akkor! A nagy Római Birodalom! A rómaiak legyőzték a görögöket, legyőzték a szeleuidákat, a ptolemaidákat. Előtte volt perzsa uralom, azelőtt volt babiloni uralom, azelőtt volt asszír uralom, ha megyünk visszafelé a történelemben. Mindezeknek vége lett. Mi történt miután legyőzték a rómaiak a görögöket? Rengeteg görög rabszolga művelt rabszolga lett.

Volt egy olyan időszak, amikor Rómának nem volt latin nyelve, görögül beszéltek Rómában. A zsidók szétszórása után mi történt? A zsidók diaszpórában éltek. A nyolcvan százalékuk abban a korban nem Izraelben élt, csak a húsz százalékuk. Ezért is fordították le görögre az Ószövetséget. A Szeptuagintát mindenki ismeri. Ptolemaiosz Philadelphosz Krisztus előtt 180-ban fordította le a hetven prófétaival, és görögül olvasták az Ószövetséget.

Miért volt ez lényeges? Mert a görög nyelv elterjedt szinte az egész világon. A római birodalmat, ha megnézed, hatalmas terület volt. Ha nincs a görög nyelv, hogyha ez nem történik meg, akkor nem tud terjedni az Evangélium. Hogyan prédikál akkor Pál apostol görögül, mondjuk Rómában?

Tehát értsük meg azt, hogy Isten irányítja a történelmet. Isten tökéletesen, precízen megtervezte. Nem volt más alkalmasabb időpont Jézus eljövételére, mint ott és akkor. Higgyétek el, hogy a második visszajövetelére sem lesz alkalmasabb idő, mint akkor, amikor Ő tudja, és nem mi.

Egy kicsit visszalapozunk az időbe és nézzük meg a fügefa esetét. Igazából a Mátéban az első kérdésre Jézus nem ad egyértelmű választ. Mind a két esetre, amit fölolvastam, igaz a válasza. A Lukácsban talán több információt kapunk a templom lerombolásáról, hogyha majd elolvassátok. Most abba már nem szeretnék belemenni, mert akkor nagyon elcsúszok az idővel.

Tehát a lényeg, hogy a kettő között van a várakozás, és erről szól ez a három példabeszéd, hogy mit csináltok közben. Nem az a fő kérdés, hogy mikor, hanem az, hogy mit csinálsz addig. Ez a lényeg. A jelek ijesztőek. Körülmények mindig lesznek, a járványok mindig

lesznek, a földrengések mindig lesznek, a háborúk mindig lesznek, a hamis próféták lesznek, hogy sokakban meghidegül a szeretet mindig lesz. Volt, van és lesznek mindaddig amíg Jézus vissza nem jön.

De igazából nem ez a kérdés, hogy a jelekből mi bármilyen következtetést vonjunk le a mikorra, mert azt mondta Jézust, hogy azt nem tudja.

Máté 25,13.

13. Vigyázatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljön.

Annyiszor elmondja ezt Jézus! Úgy, mint a tanítványoknak, sok mindent annyszor elmondott és mégis sok mindent visszakérdeztek. Mondta Jézus, hogy meddig kell még benneteket elszenvednem? Tehát még Jézust is kiakasztották. Bocsánat, hogy ilyen testiesen fejezem ki magam, de tényleg ez történt. Pedig aztán Ő tényleg türelmes volt, és tényleg telve volt szeretettel, de azt mondta, hogy ez már azért mégis csak sok.

Nézzük, hogy akik várják az Urat, mi az, ami közös? Azt kerestem és azt nézegettem tegnap, hogy mi az, ami közös ebben a három példázatban? Ezt most megosztom veletek. Fölírtam és én a jegyzetemből fogom olvasni, mert nem szeretnék kihagyni belőle semmit.

Tehát, akik várják az Urat... A szolga, aki hűségesen végzi a feladatát az ura távollétében és készen áll az urának a visszatérésére. Ez a bölcs szolga, aki várja az urát. Ez a bölcs szolga példázatának a lényege, hogy várja az urának a visszajövetelét. Mindegy, hogy földrengés van, mindegy, hogy háború van, mindegy, hogy járvány van, várja az urát.

A tíz szűznél mi a helyzet? A tíz szűzből öt hozott a lámpájába olajat, és kész volt a vőlegény érkezésére. Tehát a bölcs hívő az mindenkor készen van az ura visszajövetelére, mindegy, hogy ez mikor fog megtörténni. A talentumok példázatában ugyanezt az elemet megtaláljuk. A hű szolgák, akik jól használják fel a kapott talentumokat és készen állnak a gazda visszatérésére.

A másik, ami látható, a felelősség és a hűség. Most a jó szolgákról beszélek. A bölcs szolga hűségesen ellátja a rábízott feladatot. A példázatok miről szólnak? Ezeket a példázatokokat Jézus mondja. A bölcs szüzek felelősséggel gondoskodnak a saját olajukról. Ott van a felelősség. A talentumok példázatában a hű szolgák gondosan, felelősségteljesen használják fel a rájuk bízott talentumokat. Legyenek ezek anyagiak, szellemi ajándékok, szolgálati ajándékok, legyenek ezek képességek, bármi, amit Istentől kaptak, azt befektetik Isten országába. Ezek a bölcs szolgák.

A vőlegény hosszú ideig tartózkodik távol, míg az embereknek ez bizonytalanságot és próbatételt okoz. Mi van a várakozásban? Mi van bármiben, amire vársz? Benne van a bizonytalanság, hogy mi lesz, vajon mikor fog ez megtörténni? Ezek a kérdések ott vannak most is mindazokban, akik várják az Urat. De nézzétek meg, hogy a bölcsek ahelyett, hogy aggódalmaskodnának, ahelyett, hogy a mikorral foglalkoznának, mivel foglalkoznak?

Amivel foglalkozniuk kell, hogy amim van, amit kaptam Istentől, azt hogyan tudom Isten országának a javára fordítani. Ez a kérdés! A végén meg fog történni az elszámoltatás. Mind a három példázatban van egy végleges elszámoltatás. Nekünk, hívőknek majd oda kell állnunk a Krisztus ítélőszéke elé. Mindenkinél! A világnak pedig Isten ítélőszéke elé kell állnia.

Semmit nem lehet megúszni büntetlenül. Illetve mi már megúsztuk, úgymond büntetlenül, mert Jézus a mi bűneink büntetését kifizette. Mi a jutalmazásra fogunk menni, de a világra ítélet vár. Két ítélet lesz, egy mielőtt Jézus az ezeréves millenniumot megalapítja, és lesz egy utolsó ítélet is. Most ennek a részleteibe nincs idő belemenni, maradjunk csak a példázatnál.

Mi történik? Akik hűségesek és felkészültek, azok jutalmat kapnak. Benne van-e ez a fa, széna, pozdorja történetében is? Az 1Korinthus 3-ban olvassuk mindezt, hogy lesznek olyan dolgok, amelyek megégnek, amiért nem lesz jutalmunk. Nagyon sok hívő ostobasággal tölti az idejét, olyan dologgal, ami semmi hasznat nem hoz Isten országának.

Weblapok szüntek meg azóta, amik arról szóltak, hogy mikor jön vissza az Úr. Mert nem is tudom, hány pontos dátumot tudtak már, talán a harmincadikat, vagy a negyvenediket. Miért ezzel foglalkoznak? Miért nem azzal, hogy a Krisztusban lévő üdvösséget hirdessék az elveszetteknek! Milyen hasznot hoz ez? Összezavarják a keresztényeket! Bizony, óriási károkat okoznak, sőt anyagi károkat okoznak. Nagyon sokan hagyták el a gyülekezetet emiatt.

Hát megígérték, hogy ekkor jön vissza az Úr, de az Úr meg nem jött, hát akkor az sem igaz, amit eddig mondott. Ezek az időpontok egy dologra jók, hogy teljesen hitelüket veszítsék az emberek. Megígérik, hogy ekkor és ekkor, de nem jött az Úr. Akkor megkérdőjelezzük azt is, amit eddig mondtál, hogy az igaz-e. Óriási károkat okoznak Krisztus Testének ezek az ostobaságok. Mert ostobaságok ezek!

Ez nem a bölcs szolga viselkedése! A bölcs szolga azzal foglalkozik, amivel az ura megbízta. Én azért prédikálok erről, hogy mi legyünk bölcs szolgák. Ne legyünk ostoba szolgák, hanem tényleg azt tegyük, amit tennünk kell. Mindegy, hogy mikor jön az Úr, ha azt tesszük, amit tennünk kell, akkor azért jutalmat kapunk. Bizony! Akik pedig nem azt teszik, azok ítéletet kapnak.

Ha elolvasod a Máté evangéliumot, ott rengeteg cselekedet van. Ha ezt tetted, ezt kapod, ha azt tetted, azt kapod. Kinek szól ez? Ha az egésztest elolvasod, akkor látod, hogy a mai gyülekezetnek is szól. Cselekedetekből van az üdvösség? Nem! Kegyelemből és hit által! Ez nem a mi ítéletünk, ez a pogányok ítélete. Majd mindjárt rá fogok térni az ítélet kérdésére, mert ez a példabeszéd beszél mindarról, amit Jézus elmondott az utolsó időkről.

Ez a 25. fejezetben van, a 31-től pedig az utolsó ítéletről ír. Utolsó ítéletre kik mennek? A keresztények? Nem és nem! Ezerszer is nem! Hanem a pogányok. Tehát ezt a részt semmiképpen nem kötjük a gyülekezeti korszakhoz. Azok büntetést kapnak, ítéletet fognak kapni. Miért? A cselekedeteikért és nyilván azért, hogy nem hittek Istenben. Ezek az elemek mind benne vannak Jézus tanításában és benne vannak az Ő visszajöveteléről szóló tanításban, hogy hogyan és mit kell tennünk.

Mit hangsúlyoz ez a példázat? Hangsúlyozza a hűséget, a felelősségvállalást, a készenlétet és azt is, hogy számon leszünk kérve. Tetszik, vagy nem tetszik, mi is oda fogunk állni az Úr elé. Nyilván mi a jutalmaink elé fogunk odaállni, és nem ítéletért és ezért minden másodpercben hálát adhatunk Istennek, mert a büntetéseinket Jézus elvitte. Amiért azt tettük, amit Jézus mondott, azért jutalmaink lesznek.

Én nem szeretném elfüstölni a jutalmaimat. De nem azért csináljuk, mert jutalmat kapunk, hanem egyébként is csináljuk, egyébként is tesszük. Azért tesszük, mert egy újjászületett hívőnek ilyen a szíve. Ilyen a te szíved is, ilyen minden újjászületett hívő szíve. Adni akar, hogy mit tehetek Isten országáért, hiszen Jézus mindent megtett értem. Mindent ingyen, kegyelemből kaptam. Nekünk van jövőnk! A jövőnk nem a templom!

Mi felől aggódtak a tanítványok? Mennyire vallásközpontúak voltak! Mi a mi jövőnk? Hát a templom! Hát mi lesz a templomunkkal, oda lesz a vallásunk? De Jézus nem egy újabb vallást jött hozni a földre, hanem egy élő kapcsolatot Istennel, amit a vallás nem tudott megadni, a törvény nem tudta megadni. A törvény csak elítélt!

Az egyik fele az, hogy mit tegyél, a másik fele az, hogy mit ne tegyél, mert ha teszed, az rossz, ha nem teszed, akkor az a rossz. Ez a törvény! A törvény nem tud neked segíteni! A törvény nem tesz semmit értünk, hanem csak mindig elítél. Miért ragaszkodtok még mindig a templomhoz? Miért ahhoz az épülethez ragaszkodtok még mindig? Miben van a ti hitetek? Abban az épületben?

Isten új templomot épít, azt mondta, hogy lerombolom a templomot és három nap alatt fölépítem. Az Ő Testének a templomáról beszélt. A Krisztus Testéről, ami a Krisztusban újjászületett hívők összessége és a közössége. Minden gyülekezet a Krisztus Teste, ahol a Krisztus jelen van testileg. Mi a gyülekezet? Jézus meghatározta, hogy ahol ketten vagy

hármán összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Az a gyülekezet! És az újjászületett hívők közössége.

Nézzük meg, hogy mi a különbség aközött, aki várja az Urat, és aki nem várja az Urat. Tényleg nem azért mondom, hogy bárkit kárhoztassak, hanem szeretném fölnyitni a szemünket arra, hogy Jézus okkal mondta el ezeket a példázatokat. Miért mondta el a példázatot? Azért, hogy jobban megértsék azt, amit előtte tanított. A példázat visszamutat az Ő utolsó időkről szóló tanítására, hogy mi az, amit nekünk, mint szolgáknak, mint fiaknak, mint gyermekeknek tennünk kell.

Nézzük a bölcs és a gonosz szolgát. A hűséges szolga, mint ahogy az előbb mondta, elvégezte a dolgát. A hűtlen szolga pedig hanyagul bánik a rábízott dolgokkal. Ütni, verni kezdi az ő szolgatársait. Mit mutat ez? Előrelátó viselkedés vagy rövidlátó viselkedés? A hűséges szolga felkészült, míg a hűtlen szolga nem gondolkodik a jövőben. Azt mondja Pál apostol, hogy ha csak ebben az életben bízunk, akkor minden embertől nyomorultabbak vagyunk. Nézzétek meg a gyülekezeteknek írott levelet.

A világ nem ezt teszi? Ebben a hetven évben gondolkodik, és azt keresik, hogy kié a hatalom. Kiirtanak embereket, népeket, nemzeteket öltek meg azért, hogy kié lesz a hatalom. Nem lesz a tiéd semmi, meg az enyém sem, mert itt hagyjuk ezt a sárgolyót és mindent, amit szereztél. Egyszer valaki mondta, hogy még a gumicsizmádat sem viszed magaddal. Semmit az égvilágon! Tehát miért harcolnak?

Egy nagyon bölcs mondást hallgattam, miután újjászülettem. Így szól: Nem bolond az az ember, aki veszni hagy mindent azért, ami nem lehet soha az övé, hogy megnyerje mindazt, ami az övé lehet. Talán érthetetlenül mondtam, de hiszem, hogy értitek. Nem vagy bolond, ha föladsz mindent, mert úgysem lehet a tiéd. Örökre a tiéd csak az lehet, amit az Isten országába viszel magaddal. A tiéd meg az enyém is!

Mindegy, hogy itt a földön öt házad volt, meg luxusautód, vagy éppen egy albérletben laksz. Lehet, hogy egy kicsit kellemetlen neked, nagyobbak a megpróbáltatásaid, mint a többieknek, de a legvégén csak azt viszed magaddal, amit Isten országában szereztél. Erre a gondolkodásra biztat az Úr itt bennünket.

Jutalom vagy büntetés? A hűséges szolga jutalmat kap, míg a hűtlen szolga nem kap jutalmat. Vagy, ha a zsidókról van szó, akik az ószövetségi törvény szerint éltek, ők pedig büntetést kapnak. Nézzétek meg a törvényt, az 5Mózes 28-at. Az ószövetségben vagy áldás alatt vagy, vagy átok alatt. Az adok-kapok működött, de ott is a hit számított, nem a cselekedetek. A farizeusoknak megvoltak a külsőséges cselekedeteik, de a szívük, a hitük, az abszolút nem volt benne.

Ugyanezt mondhatjuk a szüzek esetében is. A bölcs szüzek olajat hoznak a lámpáikban, míg a bolond szüzek nem. Hogyan akar valaki így világítani? Kire mondja ezt Jézus? A farizeusokra. Előtte velük vitatkozott, azt is érdemes megnézni. Világítani akartok? Hát hogyan akarsz világítani, amikor olajat sem viszel magaddal? Úgy tesznek, mint akik világítani akarnak. Ez ma a vallás! Nincs olajuk! Az olaj a Szent Szellem szimbóluma is.

De végül is az az egész lényege, hogy nem készültek fel megfelelően a feladatuk elvégzésére. Hűtlenül bántak Isten dolgaival. Itt ez a lényeg, nem az olaj, hogy mit jelent az olaj és a mécses? Persze, nyilván megvannak azoknak is a szinonimáik, de ebben a példázatban nem erről szól, hanem arról, amit Jézus elmondott példázatként, hogy felkészülés vagy felkészületlenség. A bölcs szüzek készen álltak a vőlegény érkezésére, míg a bolond szüzek nem.

Mi ez az éjféli kiáltás? Az egy késői kiáltás. Itt a kis prófétákról beszél, a próféták szaváról. A bolondok nem hallották meg a próféták hangját. A bolondok nem figyeltek oda, pedig a próféták kijelentették a Messiást. Mindig jelet vártak Jézustól. Jézus mit mondott, hogy mi a jel? Nem adatik nektek más, csak a Jónás próféta jele. Mi volt az? Jónás három napig volt a cethal gyomrában. Tehát Jézus halála, Jézus eltemetése, Jézus feltámadása. Erről szól! Ez az a jel!

Ezt a jelet nem ismerték föl, mert a bolondok nem vették komolyan, hogy a Messiás majd visszajön. Hát majd lehet, hogy jön a Messiás, nem számít. Majd mi intézzük a dolgainkat. Itt a másik példázat: a bejutás a lakomára vagy kizárás a lakomáról. Van Jézusnak erről másik példabeszéde is. Nyilván nem tudnak az Úr asztalához ülni azok, akik nem születtek újjá, akik nem mehettek be Isten országába. Itt az utolsó időkben a nagy megpróbáltatás alatti újjászületésekről, hívők megtéréséről is van szó. Jézus második visszajövele előtti időkről van szó.

Tehát a bolondok kizárattatnak, a bolondokat nem az üdvösség, nem az Evangélium hirdetése, nem a Krisztus érdekli, hanem az épületükkel vannak elfoglalva, a templomukkal. Nem azt mondom, hogy ez nem fontos és ezt nem kell megcsinálni, de elsősorban nem ez a fontos, hanem az a megbízatás, amit Jézus adott nekünk.

A talentumok példázatában mi a helyzet? A jó szolgák gyarapították Isten országát, építik Isten Gyülekezetét. A gonosz szolgák rombolják! Miért ásta el a talentumot az az ember? Gyakorlatilag ellopta az ura pénzét. Mert azt gondolta, hogy úgysem jön vissza még az úr. Ez a másik, amikor azt mondják, hogy úgysem jön vissza még az Úr.

És van a másik szélsőség, amikor már egy hét múlva jön. Mit csinált? Elásta, mert azt mondta, hogy úgyse jön vissza, jó lesz az majd nekem. Eltette, mert ha a pénzváltóknak adta volna, akkor jön a gazda és ki tudja venni onnan. Nem használta a talentumát és ez volt az ítélet oka. Itt a haszon és a veszteség ellentétpárok. A jó szolgák nyereséget hoznak a gazdájuknak, míg a rossz szolga nem. Ezek Jézus szavai!

Ez van mind a három példázatban. Látjátok, hogy annyira összevág a kettő, de majd a végén összegezzük. A jó szolgák jutalmat kapnak, míg a gonosz szolga nem. Van a büntetés is aszerint, hogy van, aki elfogadta azt, amit Isten mondott vagy nem. Nyilván, aki visszautasítja az üdvösséget, az elkárhozik.

Tehát itt nem arról szól a történet, hogy az üdvösség cselekedetekből lenne. Az üdvösség kegyelemből van, és hit által. De lesz egy időszak, amikor vissza fog térni az a korszak, amikor Isten a zsidó népet megítéli, és ez itt majd a népek ítéletéről szól. A bölcs szolga felkészül az ura visszajövetelére. Azok, akik felismerik az idők jeleit, azért, mert bölcssek. A tíz szűz készen áll a vőlegény érkezésére. Ahhoz hasonlítanak, akik felkészülnek a nehéz időkre. Vittek magukkal olajat.

Mi lesz, ha valamilyen körülmény közbejön? Mindent elkövetnek azért, hogy el tudják látni a feladatukat. A talentumok példázatában, ők hasznosan felhasználják a talentumokat. Felkészülnek az uruk visszajövetelére. A bölcs szolga, aki felkészül az ura visszajövetelére, hasonló azokhoz a hívőkhöz szintén, akik felismerik a végidők jeleit.

Készen áll a vőlegény megérkezésére az öt bölcs szűz. Szintén fölismerik az idöket és az időkorszakokat. Fölismerik azt, hogy mi az, amit tenniük kell és mi az, amit nem kell tenniük. Ezek a példázatok mind-mind egyeznek. Itt a legvégén van egy nagyon érdekes dolog az utolsó ítéletről, amivel az ember talán nem is tud így elsőre mit kezdeni. A három példázat után Jézus elmondja. Ezek a történetek nem a gyülekezeti korban történnek.

Máté 25,31–35. 38–40.

31. Mikor pedig eljön az embernek Fia az Ő dicsőségében, és Ővele mind a szent angyalok, akkor beül majd az Ő dicsőségének királyiszekébe.

32. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

Látjátok, hogy itt a népek ítéletéről van szó, nem a keresztyén gyülekezet ítéletéről? Ez nagyon fontos!

33. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

Ez az ezeréves millennium előtti ítélet.

34. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek e királyságot, amely számotokra készített a világ megalapítása óta.

Mikor lesz ez? Ez az ezeréves millennium előtti ítélet.

35. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem;

És akkor megkérdezték, a 38-as versben:

38. És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? Vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna?

39. Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

40. És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, énvelem cselekedtétek meg.

Itt van valami nagyon érdekes. Beszéltek a juhokról és beszéltek a kecskékről. Kik ezek? A pogány népek, akik elfogadták az Urat, vagy nem fogadták el az Urat. Tehát itt nyilván a nagy nyomorúság alatti időről van szó. Akik visszautasították, azok a kecskék, azok mennek a süllyesztőbe. Akik nem, azok pedig bemennek Isten Királyságába. De kik ezek az Úr kicsinyei? Itt van egy harmadik valaki is. Izrael!

A népek amiatt lesznek megítélve a nagy nyomorúság ideje alatt, hogy hogyan bántak Izrael népével. Itt az Ő népéről van szó! Az én atyámfiái, azt mondja Jézus. Kiről van itt szó? Nem a keresztényekről, hanem Izraelről és azok közül nagyon sokan üdvözülnek és fognak megtérni és fogják fölismerni a megváltójukat a nagy nyomorúság ideje alatt.

Ha megnézzük ezeket a példázatok, akkor látjuk, hogy mind a három példázat végén ott van a jutalom és ott van az ítélet is. Jézus nem véletlenül mondta ezt a példázatot. Ezt zsidóknak mondta. Közben jön a gyülekezeti korszak is, de akkor ők ezt még nem látták. Mielőtt a Szent Szellem eljött, Jézus még negyven napig velük volt a földön, tíz nap múlva eljött a Szent Szellem.

A pünkösd napja, amit ünnepeltünk a múlt héten. Mit kérdeztek ott a tanítványok? Hogy mikor állítod helyre Isten országát? Ők ebben gondolkodtak. Jézus erről beszélt nekik, az Úr napjáról, az Úr második visszajöveteléről – ami nem az elragadtatás, mert az még előtte megtörténik –, hanem arról beszélt, hogy mi lesz ebben az időben.

Ezek a példázatok nagyon jól mutatják nekünk, hogy mi az, amivel nekünk kell foglalkozni, vagyis azzal, amit Jézus mondott.

Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket. Ez a dolgunk! Jézus ezzel bízott meg bennünket, amikor Ő felment az Atyához. Nem csak az Evangélium hirdetését, hanem hogy tanítványokká tegyünk minden népeket. A Máté végén írja az Ige:

Máté 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Jézus győzött! Minden hatalom az Övé! Mindegy, hogy hány kiskirály van ezen a földön, hány ideológia, a hatalom a mennyen és a földön még mindig Jézusé. És adott egy megbízást ezzel a hatalommal. Tehát egy dolgot tudjál, hogy téged az küldött el, akié minden hatalom! Nincs nagyobb úr és nincs nagyobb király, mint Ő, és téged Ő küldött el a szolgálatba. Itt elmondta, hogy hogyan tegyük a dolgunkat.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

Itt még egyszer kihangsúlyozza és ez az, amit mi nagyon elhanyagoltunk, és szeretnénk sokkal jobban csinálni.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Mit tanított Jézus? Mit parancsolt? Azt, hogy vigyázzatok, őrizzétek, végezzétek rendesen a munkát, rendesen legyen olaj a tartódban, a talentumaidat rendesen használd, ne üssed-verjed a szolgatársadat. Ezt mondta Jézus? És ímé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Minden napon! Tehát nem csak tegnap, nem csak ma, hanem holnap is. Halleluja! Ámen!

Köszönjük az Úr kegyelmét és köszönjük ezeket a csodálatos példázatokat. Hatalmas üzenetei vannak Jézusnak! Dicsőség legyen Istennek!

Módra Szilvia:

Szeretettel köszöntelek benneteket! Gondolkodtam rajta, hogy mit hozzak el nektek. Az ítéletről hoztam nektek üzenetet egy másik szempontot. Bár kezdő vezetőként nagyon sokat foglalkoztam azzal, hogy helyesen ítéljem meg a kollegáimat, és magamat is. Olvastam egy nagyon elgondolkodtató mondatot, ami a kezdő gondolata lenne a mai szavaimnak.

A világon mindenkit meg tudunk ítélni, kivéve saját magunkat. Én ezen nagyon elgondolkodtam, hogy ennek mi lehet az oka? Ennek a legfőbb oka az, hogy mi nem úgy látjuk saját magunkat, ahogyan másokat látunk. Az egyébként fizikailag is teljesen igaz, hiszen én látom a kezemet a saját szememmel, de pl. a teljes valómat, egy képről, vagy videóról, vagy egy tükörből tudom látni. De saját magamat nem látom, csak a másikat. A másikat viszont látom teljes valójában.

Ez az, ami hozzájárul ahhoz, hogy saját magamat sokkal nehezebb, vagy éppen máshogy tudom megítélni, más szemmel, mint a másikat. Ha ítéletet alkotunk valakiről, akkor azt két mérce szerint tudjuk megtenni. Az egyik az az, hogy a másik mit tesz, vagy hogy néz ki? Tehát a cselekedetek alapján tudunk ítélni.

A másik, amikor saját magunkat ítéljük meg, akkor mi a saját szándékunk alapján ítéljük meg azt, amit teszünk. Tehát nem azt vizsgáljuk meg, hogy amit tettünk, az milyen hatással lesz a környezetre, vagy milyen hatással lesz másra, és hogy fog az kívülről kinézni, hanem azzal a mértékkel ítéljük meg saját magunkat, hogy azt én milyen szívvvel tettem. Csak egy egyszerű példát hoznék ezzel kapcsolatban.

Amikor a kicsi gyerek talál egy marék színes alkoholos filcet, és a két hete kimeszelt falhoz odamegy, és rajzol valamit arra a falra, akkor a szülő mit lát első pillanatban? Azt látja, hogy te jó ég, a frissen kimeszelt falon ott virít egy gyerekrajz! Ha ő csak a cselekedetet nézné, akkor azt látja, hogy a kisgyerek elrontotta a két hete frissen kimeszelt falat.

Hogyha a gyerek szemszögéből nézzük meg ugyanazt, akkor azt látjuk, hogy ő a szíve szeretetével rajzolt valami szépet a szüleinek, hogy gyönyörködtesse őket. Ez a nagyon-nagyon nagy különbség, amire én rádöbbsentem, és szerettem volna ezt megosztani veletek.

Lapozzunk a Máté 7,1-2. EFO igeversre:

Máté 7,1-2. EFO

1. Ne ítéljete el senkit, hogy titeket se ítéljenek majd el. Ha mégis ítéletet mondtok mások fölött, akkor titeket is úgy ítélnek majd, ahogyan ti ítéltétek másokat.

2. Amilyen mértékkel mértétek másokat, olyan mértékkel fognak titeket is mérni.

Tehát valaki tesz valamit, és ott mi a mérték? A cselekedet. Én teszek valamit, akkor ott mi a mértékem? A szándék. Szeretném ráirányítani a tekinteteket arra, hogy tudatosan válasszatok mércét.

Gondolkozzatok el azon, lehet, hogy láttok valami olyan cselekedetet, ami olyan visszás, vagy furcsa, vagy első pillanatra picit megrökönyödtök, hogy ez mi? Hogy ha mögé teszitek az ő szíve szándékát, és elkezditek keresni, hogy azt ő egyébként milyen szándékkal tette, akkor már nem egy ítélkezésről van szó, hanem megérted, elfogadod és szereted a másikat.

Készültem egy képpel nektek, amit legyetek kedvesek kivetíteni. Mit látunk ezen a képen? Azt látjuk első pillanatra, hogyha hirtelen ránézünk, hogy a társai a kicsi fiút, akinek foltos nadrágja van, kinevetik. Megítélik azért, ahogyan kinéz. Hogyha egy picit mélyebben, és hosszabban elidőzünk a képen, akkor azt láthatjuk, hogy az édesapa hozott egy áldozatot azért, hogy a fiának ne kelljen szakadt nadrágba menni iskolába.

Feltételezhetően az egyetlen ép nadrágját áldozta fel azért, hogy befoldozhassa a kisfiának a nadrágját, hogy ő úgy mehessen iskolába. Az iskolatársai ezt az áldozatot nevetik ki éppen. Azt a szív szándékot, hogy az édesapa törődik a kisfiával.

Nem tudom, hogy közületek hány embernek ismerős ez a gesztus, hogy valaki áldozatot hoz valakiért? Miértünk is hoztak áldozatot, Isten az egyszülött Fiát adta értünk, hogy kegyelem alatt éljünk. Hogy szeret minket, és mindannyiunkat az Ő saját maga képmására, és hasonlatosságára teremtett.

Biztatlak benneteket arra, hogy legyetek tudatában ennek. Legyetek tudatos keresztények, és hogyha találkoztok valakivel, akkor azt lássátok benne. A kegyelmet lássátok benne. Isten szeretetét, és az elfogadást lássátok benne, hogy amit tesz, azt a szíve szándéka szerint teszi.

Hogyha visszatérünk az eredeti példámra, a kisgyerekes példára, akkor itt nem arról van szó, hogy a szülő odamegy, és megsimogatja, hogy tök jó, menj és firkáld össze az összes többi falat, hanem szeretettel kiigazítja, hogy nagyon szép, és köszönöm, hogy lerajzoltad, de itt egy papír, legközelebb erre tedd.

Ezt szeretettel is meg lehet tenni. Közben bátorította a gyermeket, nem ledorongolta, hanem szeretettel vette őt körül. Erre biztatlak benneteket, hogy legyetek tudatosak, legyetek tudatos keresztények, és szeressük és fogadjuk el egymást úgy, ahogy vagyunk. Köszönöm szépen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • **HONLAP:** www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**